

det i en vis Forbindelse dermed. Hvad nu Forslaget selv angaar, maa jeg antage som en Forudsætning, at der ikke gennem dette Forslag foreslaas Noget, ifølge hvilken det skulde være en Forpligtelse for Statskassen at udrede visse Summer som Beløb til en hvilkenkom helst Folkehøjskole, uden Hensyn til, om vedkommende Folkehøjskole er anerkendt af Regjeringen eller ikke. Den Forudsætning maa jeg for det Første gaa ud fra. Det er ikke aldeles tydeligt udtrykt i Forslaget, men jeg maa, da det Modstykke heller ikke siges, antage, at det er Meningen, og dernæst maa jeg sige, at hvad der vil være nødvendigt er, at der fastsættes en vis bestemt Sum, som skal uddeles til Folkehøjskolerne. Dette vil være nødvendigt; thi det kan dog virkelig ikke gaa an, at Kultusministeren bliver en Slags Finansminister overfor Folkehøjskolerne. Enten maa man derfor gaa den Vej i selve et saadant Lovforslag at fastsætte en bestemt Sum eller gaa den samme Vej som hidtil, nemlig at fastsætte Summerne paa Finansloven. Men en bestemt Sum maa der være, ud over hvilken vedkommende Minister, altsaa Kultusministeren, ikke kan gaa; det kan ikke være en rent kalkulatorisk Sum; det er en Umulighed. Men heraf vil naturligvis følge, at, selv om man vil indrømme, at det kan være hensigtsmæssigt at faae fastslaaet Regler, ifølge hvilke de bevilgede Summer skulde anvendes, kan der ikke gives Reglerne affurat den Affattelse, som her er foreslaaet. Dernæst maa jeg minde om, at der maa være en bestemt Sum, enten fastsat i Lovforslaget eller gennem Finanslovsbehandling, eller man maa i alt Fald være enig om en bestemt Sum, der skal staa til Ministeriets Raadighed til Tilhønet ligesom hidtil. Endelig maa jeg rigtignok ogsaa mene, at en vis Sum — der kan senere altid forhandles, om den skal være større eller mindre — maa frit staa til Regjeringens Raadighed, saaledes som man hidtil har havt det. Det ser jeg ikke, at man har paa det Forslag, som her er stillet under Nr. 2 udenfor Betænkningen. Der staar ganske vist, at der kan desuden tilstaaes Skoler, der meddele en videregaaende Undervisning, eller som af andre Grunde have særlig Betydning, et yderligere Tilskud, og man kan jo naturligvis forstaa det saaledes, at dette skulde staa nogenledes til Ministeriets Raadighed. Dette være, som det vil, men i alt Fald maa man være enig om en bestemt Sum. Ligesom man maa være enig om en bestemt Sum, der i det Hele skal fordeles, saaledes maa man ogsaa være enig om den mindre Sum, der skal staa til Ministerens Raadighed. Altsaa for ganske kort at re-

kapitulere, hvad jeg har sagt, har jeg en vis Sympathi for det Forslag, her er kommet frem, idet jeg vil anse det for ret hensigtsmæssigt, at der ved Lov bliver fastslaaet de Regler, efter hvilke Højskolebevillingen i det Bæstentlige skulde anvendes, men jeg mener ganske vist, at det er meget tvivlsomt, for ikke at sige i allerhøjeste Grad usandsynligt, at det skulde kunne lykkes at gennemføre saadanne Regler om Folkehøjskolerne paa det her foreliggende Lovforslag om Landbohøjskolen. Jeg ser vel, at der er en vis Forbindelse faktisk efter de bestaaende Forhold mellem de smaa Landbrugs-skoler og Folkehøjskolerne, og det en Forbindelse, som maa anses for ret heldig, men alligevel tvivler jeg, som sagt, paa, saaledes som Forholdene nu ere, og ærlig talt saa sent som vi ere paa Rigsdagsamlingen, at det skal kunne lykkes at faae noget virkeligt Resultat ud af det Vædringsforslag, her er stillet.

Formanden (Høgsbro): I Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte i Gaar, skal jeg her udsætte Mødet indtil Kl. 7³/₄ i Aften.

Mødet udsat Kl. 4. 45'.

Mødet gjenoptoges Kl. 7³/₄.

Falkensjerne: Naar jeg har bedt om Ordet, kunde jeg næsten fristes til at begynde med at gjøre en Undskyldning derfor, da vi jo ere saa langt henne paa Samlingen, at enhver Taler, der begynder Ordet, næsten maa have en uehagelig Følelse af, at han derved næsten bidrager til at hindre den Sag, der er paa Tale, fra at komme igjennem. Dette er imidlertid særdeles langt fra min Tanke, idet jeg tværtimod ønsker den Sag, der her foreligger til Behandling, fremmet, men da jeg naturligvis ønsker den fremmet paa den bedste Maade og i en saa god Stikkelse som muligt, kan jeg ikke tilbageholde nogle enkelte Betragtninger, idet jeg dog skal bestræbe mig for at fatte mig saa kort som muligt. Jeg har først nogle